

TOSQUIJA

revista de Vilobí d'Onyar, Salitja i Sant Dalmai

DOSSIER FESTES MAJORS

desembre 1992

número 23

SUMARI

TOSQUIJA

revista de l'Els de l'Oriol, Salta i Sant Dalmau

DOSSIER FESTES MAJORS

desembre 1992

numero 23

REVISTA TRIMESTRAL

NÚM 23 - ANY VI - DESEMBRE 1992

Editorial	3	La salut, un hàbit <i>La Sida</i>	16
Col·laboració		Dossier	17-25
<i>Els nostres beats</i>	4-6	<i>Les Festes Majors</i>	
<i>Pregó de la Festa Major</i>		Poble viu	27-30
<i>Salvem la nostra documentació</i>		<i>Activitats</i>	
Divulgació	7-12	<i>Ha estat notícia...</i>	
<i>Castells de Catalunya</i>		Agenda	31-34
<i>El racó del rodamón</i>		<i>Acords d'Ajuntament</i>	
<i>Coneguem els nostres escriptors</i>		Dossier	35-37
Plats i olles	13	Entreteniments	37
<i>Sopes</i>		Paisatges a l'abast	40
Des de l'escola	14-15		
<i>La Reforma</i>			

Consell de redacció: Lluís Ballhosa, Pilar Falgueras, Dolors García, Cisco Miró, Lluís Molins, Olga Moreno, Joaquim Puigvert, Mercè Rabionet, Albert Sala, Rosa Sanglas, Dora Santamaria, Lluís Simon.

Fotografies: Lluís Molins, Joaquim Puigvert, Albert Sala,

Maquetació infogràfica: Pep Caballé

Amb el suport de: Generalitat de Catalunya - Diputació de Girona - Consell Comarcal de La Selva - Ajuntament de Vilobí d'Onyar

De venda a: Ca la Rosita, l'Estanc, ca l'Emilia i ca la Joana.

Nota de redacció: Els conceptes i opinions sostinguts als articles signats que apareixen a la revista no representen, necessàriament, l'opinió d'aquesta. S'acceptaran treballs signats amb pseudònim, però el Consell de Redacció ha de conèixer, en tot cas, la identitat de l'autor.

Impressió: Palahi Arts Gràfiques, Girona
Dipòsit Legal: GI 439/87

Festes Majors: un desafi(n)ament?

Que es vulgui mantenir la tradició de les nostres festes i que sigui recomanable fer-les no és cap obstacle per constatar que, en l'actualitat, el sentit primordial que tenien històricament les Festes Majors dels nostres pobles apareix totalment desdibuixat en molts aspectes i disgregat en altres.

El Sant, o Santa, en honor del qual s'establí la festa, potser celebra el seu dia uns quants dies abans o uns quants mesos després de la Festa Major. Imperatius laborals, metereològics i de tota mena han forçat sovint a un canvi de dates que, en el seu moment, haurien fet trontollar els estaments fonamentals del país. Tampoc les feines, normalment agrícoles, que marcaven la pauta festiva d'aquests dies, han perdurat prou perquè continuïn tenint la rellevància d'abans. L'excusa de la disbauxa - ball, begudes, sortides, riures, noves relacions - no té cap raó de ser en un temps que els caps de setmana n'ofereixen a dojo, de disbauxa d'aquesta mena. La justificació de retrobar-se amb familiars o coneguts residents en llocs apartats és mínima. Avui, si volem, no hi ha distàncies ni absències ni silencis que no puguin resoldre's perfectament a través dels molts mitjans de comunicació que tenim a l'abast.

Per tant, sembla que només és en nom de la tradició que continuem vetllant per la perdurabilitat de la Festa Major, una festa que amb prou feines gaudeix la gent que es preocupa d'organitzar-la, una festa que sovint ofereix, a preus "populars", dipòsits d'alcohol, quilòmetres de carreteres carregades de paranyes fets amb imprudències, nocturnitat i falses alegries, decibels de difícil pair als veïns que, d'una manera voluntària o no, s'estimen més estar-ne al marge, ullades insistents al rellotge que marca les hores de la matinada a les cases que tenen jovent addicte a les Festes Majors.

Si aquesta és la festa que volem, no hi ha res a dir. Si les tradicions, a costa del que sigui, han de conservar-se, doncs endavant.

Però hi ha massa interrogants, massa por, massa inconsciència i, fins i tot, massa manipulació al voltant d'aquest desig de fer festa i d'aquesta necessitat de continuar-la. Els aspectes negatius que envolten les nostres Festes Majors ofeguen fins i tot la justa alegria de qui vol o necessita gaudir-ne amb tranquil·litat.

Potser no són ben bé així, les Festes Majors que voldríem, i potser cal reflexionar, amb sinceritat, valentia i fins i tot desafiament, sobre com ens agradaria realment que fossin, reflexió decididament complexa si hem de procurar que aquestes festes no desafinin amb la societat dins la qual ens belluguem. Tot plegat, un repte prou difícil.

Els nostres beats

Els mitjans de difusió es van encarregar d'informar-ho: el passat 25 d'octubre, en una cerimònia de magnificència com només l'Església sap fer, foren canonitzats els màrtirs claretians de Barbastre entre els quals n'hi ha dos que pertoquen a Vilobí, en Salvador Pigem i en Sebastià Riera.

Creiem que quan surti aquesta Tosquiija ja s'haurà decidit de quina manera es fa present a Vilobí: sigui amb

la col·locació d'unes plaques o de nominar un o uns carrers. A Roma no va haver-hi representació oficial ni real, i a la missa concelebrada pel Sr. Bisbe a Girona el 15 de novembre amb la presència de totes les parròquies de la diòcesi, la de Vilobí va ser una presència molt migrada. Per tant, procurem donar el relleu que els correspon amb signes d'aquesta mena.

I és que ara no ens n'adonem, però un poble mancat de personatges amb relleu històric (o, en tot cas, en tenim molt pocs), d'aquí a dos-cents anys seran molt més presents en el record de la comunitat de Vilobí aquests dos nois que no pas cap dels molts que ara ens hi belluguem. Per això crec que ens cal tenir perspectiva històrica i fer-los els honors que com a convilatans els pertoca.

LLUÍS BALL-LLOSERÀ

Fe d'errades

Fe d'errades de la Revista Tosquiija número 22

Al "Plats i olles" de la Tosquiija anterior, on hi deia Carme Solà havia de posar Pilar Falgueras.

A la pàg. 12, on posa "any 1943" ha de dir "any 1493".

LLORENS

SERVEI

RENAULT

TALLER LLORENS

Carrer Sant Narcís, 5 - Telèfon 47 30 10
17185 VILOBÍ D'ONYAR

Pregó de la Festa Major de Vilobí d'Onyar 1992

Es diu que la força de Catalunya resideix en la seva gent, i aquesta gent viu i treballa, sobretot, en aquests puntets que, disseminats arreu de la nostra geografia, anomenem pobles. Ara bé, també es diu que la cultura es forja en les grans ciutats, on els diners circulen de banc en banc i de butxaca en butxaca, i, amb ells, idees i projectes, cadàvers, grans obres i detestables traïcions. Dins les selves urbanes, on només envolten l'home el fum i l'estridència, hi ha despatxos de luxe i estratègics dormitoris dels que en sortiran compromisos esfereïdors i contractes multimilionaris, tots ells amaniats amb la banal substància de la fama. Uns venen la seva habilitat al diable per figurar, com sigui, entre els deu primers i d'altres es deixen excavar els desguassos perquè es parli d'ells i se'ls admiri. No faig distinció de sexes, ni cal: la metropolis s'ho empassa tot i té un païdor infatigable. I de la mateixa manera, amics, escup i rebutja allò que li és ingrati i no concorda, i aleshores genera frustracions i desesperades agonies; no voldria ser excessivament tràgic en un dia com avui, però sapigüeu que el vençut entre gratacels és un despropòsit humà a qui només la promesa de l'infern podria donar un bri d'esperança.

Vilobí, en canvi, és un d'aquells puntets als que suara em referia, un poble de Catalunya, i un poble que m'agrada. Aquí es conrea un camp ample i agraït i es respira l'aire que les ciutats envegen. Aquí hi viu gent que és sàvia sense que necessiti proclamar-ho, i em consta que hi ha artistes feliços que mai no negligirien, per un afalac, hipòcrita o sincer, la feina que exigeix el blat, o el treball més ordinari que cal enllestir cada jornada. Aquí, en aquest petit nucli on ara som, i escampada per les rodalies, hi ha una bona part d'aquella força que pregonen els slògans: sou vosaltres, i els que no em poden sentir però s'integren en el mateix veïnatge. I aquesta força tan real mai no podrà ser afeblida, ni canviada ni, per més que ho intentin, com s'està veient darrerament, ultrajada pel sol fet de mantenir-se fidel a ella mateixa. Esteu a punt d'iniciar la justa i merescuda xerinxola de la Festa Major, afanyeu-vos a compartir el goig de la disbauxa. Que ningú que pugui beure no es quedi sense agafar el porró; que la bona taula recrei els paladars sense maltractar els estòmacs. Que en l'amor hi hagi tanta passió vital com assenyada prudència. I que els legítims sorolls de tanta

gresca ofeguïn, si és que encara se'n pot sentir alguna, les fresses dels avions que aterren en un aeròdrom que ni és vostre ni falta que us feia, i amb el que us toca compartir terme municipal, només perquè així ho sancionaren poderosos desconeguts des d'aquells despatxos que abans us esmentava. Però al marge de la, per ara, inevitable contingència, sou un poble on no hi falta res, i on tampoc no hi sobra cap falsa meravella; aquí tot és just, com cal, de bon planter, i exacte. Comenci, doncs, l'alegria a Vilobí d'Onyar, i que aquest pregó no en retardi ni un minut més l'arrencada. Felicitats, amics, i adéu siau!

JORDI SOLER

Salvem la nostra documentació

Des de l'any 1983 la nostra comarca compta amb un Arxiu Històric Comarcal, amb seu a Santa Coloma de Farners, que té entre altres missions les de classificar, inventariar i fondre el patrimoni documental selvatà.

La preservació dels documents dels nostres avantpassats és una obligació que ens afecta a tots, no només a les institucions sinó també als particulars. Realitzem des d'aquí una crida pública a tots els veïns perquè col·laborin en la salvaguarda de papers antics i moderns, especialment de caràcter privat.

Les cases del casc urbà o les disperses en el terme han acumulat, al llarg del temps, diversitat de documents que poden ajudar a comprendre millor la història de Catalunya. Podem trobar fons patrimonials, és a dir, generats per la relació de la família i el patrimoni, com per exemple còpies d'escriptures notariales: testaments, capítols matrimonials, establiments, compra-ventes, censals, poders, arrendaments, etc.; llibres d'administració de les finques (comptes, rebuts, impostos), correspondència, llibres de notes o de memòries, etc. I també documentació judicial (plets i disputes), municipal (quan algun membre de la família formava part de l'ajuntament), religiosos. Tampoc no és estrany localitzar llibres de tota mena, impresos (programes de festa, fulls, estampes, goigs), revistes i diaris, mapes i partitures musicals, i un gran nombre de fotografies.

A més de la documentació patrimonial, també és interessant de conservar la generada per les empreses, associacions, institucions... Som conscients que en ocasions ja hem fet tard, que en moltes cases els papers s'han cremat, llençat a les escombraries o simplement fets malbé per la humitat o l'acció de determinats animals. Els canvis de domicili, la despoblació de la muntanya, les obres de reforma també han estat factors negatius. Davant d'aquesta situació, l'Arxiu Històric Comarcal creu convenient realitzar una crida a aquells particulars que disposin de documentació. Primerament, per assessorar i ajudar els propietaris sobre l'ordenació i conservació; i, en segon terme, per oferir la possibilitat de cedir la documentació a l'Arxiu Històric Comarcal en règim de donació o dipòsit (sempre que hom vulgui, la pot recuperar). Per la seva banda, l'Arxiu Històric Comarcal es compromet a ordenar i classificar la documentació, elaborar un inventari i facilitar-ne la difusió social a través de publicacions.

Per avançar en el coneixement de la història dels nostres pobles hem de facilitar els mitjans als investigadors i estudiosos, per això necessitem la col·laboració de tots. Per qualsevol aclariment o informació, hom pot adreçar-se a l'Arxiu Històric Comarcal de Santa Coloma de Farners, carrer Ave Maria 5 bis, telèfon 84.21.46.

JOSEP M. T. GRAU I PUJOL

Director de l'Arxiu Històric Comarcal de Santa Coloma de Farners (La Selva)

Castells de Catalunya

Castell de Palafolls

A la comarca del Maresme hi ha el castell de Palafolls, al qual hi podem anar en pocs minuts agafant la N II fins a Tordera. Entre Tordera i Malgrat trobem un trencant a l'esquerra on, seguint les indicacions, arribarem a sota mateix d'un dels millors castells catalans de l'Edat Mitjana, segons Isidre Puig (guanyador d'un concurs d'arquitectura convocat pel Centre Excursionista de Catalunya l'any 1913).

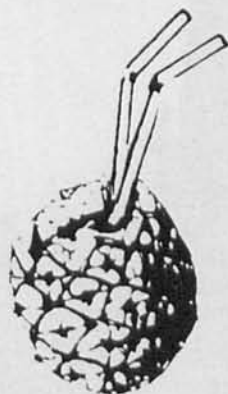
El castell estava compost de tres recintes de difícil comunicació entre ells, tècnica usada per poder defensar el castell encara que una part caigués en mans enemigues. El primer recinte és una gran plaça murallada a la qual s'hi accedia per un pont llevadís. S'hi poden veure encara segeteres ben conservades. Al segon recinte s'hi accedia per la porta principal la qual era protegida per un rastell que era maniobrat per mitjà d'un torn. Cal dir que el castell de Palafolls fou el primer castell català on s'aplicà aquesta protecció. Entrant a la dreta, hi ha una gran sala, el soterrani de la qual era el celler. El pis superior, del qual en podem veure restes de grans arcs, era la sala del consell. En aquest segon recinte també hi ha la cisterna, coberta amb volta de canó, i unes escales que porten a la capella, una part de la qual és de construcció recent. Al tercer recinte hi havia les habitacions del servei domèstic dels senyors, i la torre d'homenatge de grans dimensions i on podem seure una estona en els festejadors d'una finestra.

El castell construït només a 188 m. d'alçada dominava la part baixa del riu Tordera fins al mar i camins importants de comunicació entre terres gironines i la capital.

El segle XIII ja hi havia un gran castell a Palafolls. Hom considera que la capella i murs del segon recinte daten del segle XII, l'edifici senyorial del segle XIII i la resta del segle XIV

ALBERT SALA I VALLS

CAFETERIA - BAR

SANT NARCÍS

DARDS, BILLAR I FUTBOLIN
Ambient Jove

C/Sant Narcís, 25, baixos - Tel. 474039 - 17185 Vilobí d'Onyar

EL racó del rodamón

Es un viatge llarg que passa dels 3.000 Km. però si el primer i l'últim dia del viatge els fem per autopista, ens restaran uns 1.000 o 1.500 Km. per visitar aquestes regions i que en uns 8 dies podrem fer-nos una idea suficientment clara de les seves viles, ciutats i paisatges.

El primer dia, sempre per autopista, podrem dormir a Bordeus i, si hem arrencat de bon matí, fins i tot a Poitiers.

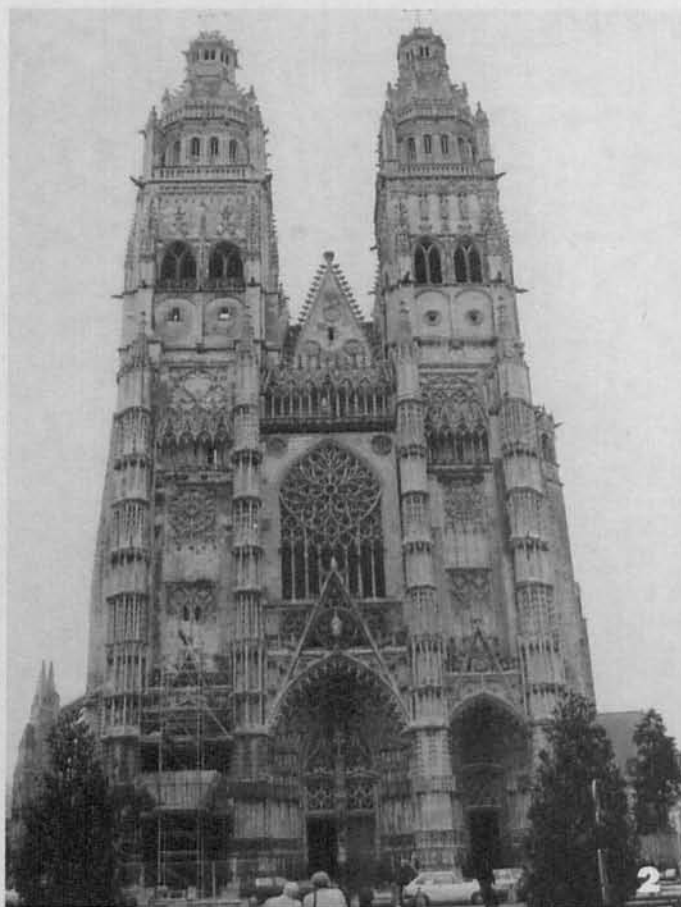
Fent un incís, us diré que la meua tècnica de viatjar quan s'han de fer trams llargs consisteix a dinar en ruta amb entrepans, fruita i la bota de vi però sense abusar. Per això podem aprofitar els nombrosos aparcaments de l'autopista que, a França, són molt complets, amb serveis, aigua potable i fins i tot gronxadors per a la mainada. Amb aquest sistema estalviarem divises i molt de temps. A l'hotel ja hi soparem, dormirem i esmorzarem el dia següent. No cal dir que, si un migdia ens trobem en una ciutat d'anomenada

gastronòmica, també podem dinar al restaurant, però tenint en compte que a la tarda farem pocs quilòmetres.

El segon dia, encara per autopista, en poca estona ens plantarem a Tours, a la vall del Loire. Aquí podem començar a fer de turista visitant el castell (1) i la catedral de St.Gatien (2). Si disposem de temps podrem visitar també les basíliques de St.Martí, la nova i el que resta de la vella, fundada el segle V, restaurada els segles XI i XIII, la Torre de Carlemany i la Torre del rellotge.

Seguint la ruta cap al nord (sense acostar-nos gaire a París per evitar aglomeracions) ens dirigirem ja a l'Alta Normandia per visitar la ciutat de Rouen. La catedral de Notre Dame (3) és una de les millors realitzacions del gòtic francès. Les esglésies de St.Ouen i de St.Maclou mereixen també una visita, igual que el carrer del "Gros-Horloge" (4) que va de la catedral a la plaça dels Halles, plaça on fou cremada Joana d'Arc, la Donzella d'Orleans. Avui aquesta

Normandia i Bretagne

plaça presenta un conjunt arquitectònic modern, amb els nous Halles, una església amb vitralls del segle XVI procedents de l'església de St.Vicens que fou destruïda per un bombardeig l'any 1944. De Rouen cap a l'oest, tot seguint el curs del Sena inferior, visitarem el Parc Natural de la Brotonne. És una regió amb boscos i paisatges protegits on trobem a cada racó les típiques vaques normandes que ens contempen astorades amb els seus ulls tacats de negre (5).

També a l'Alta Normandia ens podem atansar a la costa que és molt vistosa, amb el color blanc dels seus penya-segats, i que trobarem resseguint-la de Fécamp a Étretat (6).

Per dirigir-nos a la Baixa Normandia travessarem l'estuari del Sena pel pont de Tancarville que és de peatge (11 francs). Té una llargada d'un quilòmetre i mig però ens estalvia molta volta.

A l'altre costat del Sena visitarem Honfleur (7), una vila arran d'aigua amb carrers i construccions que conserven tot l'aire del segle XVIII.

Tot vorejant la costa en direcció oest passarem per Deauville, famosa ja a primers de segle pel seu Casino.

Una mica a l'interior trobarem Caen, ciutat molt malmesa per les batalles del desembarc del 1944, però actualment reconstruïda. Podrem visitar-hi el castell creat l'any 1060 per Guillem el Conqueridor, l'església de St.Pere, l'Abadia dels Homes (8) i l'Abadia de les Dames.

Sortint de Caen en direcció al mar podrem fer un recorregut per les platges i els pobles del desembarc: a Arromanches (9), per exemple, veurem restes del pont artificial que varen construir els aliats pel desembarc del juny del 1944. Si coincidim amb la marea baixa podrem arribar caminant fins a un dels blocs del port tot recollint pel camí musclos, ostres i altres mariscs. Prop d'aquesta població i en direcció a Bayeux

es pot visitar el Cementiri Americà d'Omaha Beach (10), conservat amb molta cura ja que hi treballen de jardiners bastants pares de soldats que hi estan enterrats.

Ja a Bayeux (11), població molt agradable d'uns 15.000 habitants, contemplarem la catedral, racons molt típics que ens transporten a altres èpoques i per una vegada entrarem a un museu: és el que guarda el famós Tapís de la reina Matilde, una peça única del segle XI que és com un còmic de 85 metres de llargada amb escenes de la vida de Guillem el Conqueridor.

Des d'aquí ens dirigim a un dels llocs turístics més visitats del món: el Mont St.Michel (12), que està situat just als límits de la Baixa Normandia i la Bretagne. Sempre està ple de turistes i, segons el temps i les mareas, canvia d'aspecte cada 5 minuts. Vist de lluny, sembla un vaixell dins el mar, mentre els xais pasturen i, amb la marea baixa, les barquetes queden ancorades a la terra. Dins de

l'Abadia, a més de moltes bel·leses arquitectòniques, destaca el claustre (13) que sembla talment que floti entre la terra, el cel i el mar. En direcció oest i ja de ple a la Bretagne, visitarem St.Malo (14), antiga ciutat de corsaris, voltada de muralles i encerclada pel mar.

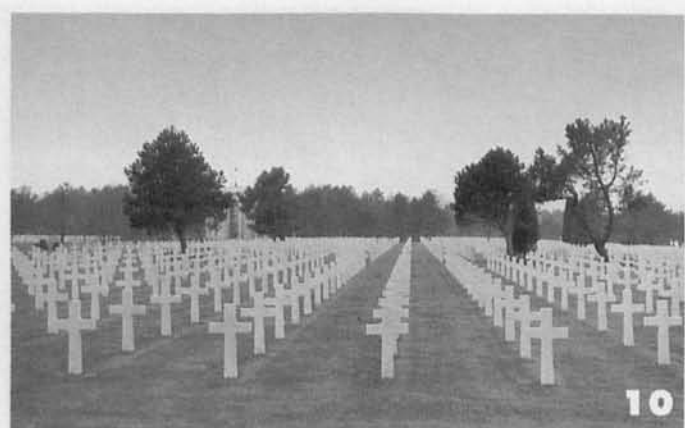
Ja a la regió del Finisterre a Morlaix, veurem unes cases bretones molt típiques (maisons a lanterne) que foren construïdes des del segle XV fins a començaments del XVIII.

Agafant ara la direcció sud, arribarem a Heulgoat, nucli de les tradicions bretones pre-cristianes, amb el seu caos de blocs granítics, la cova del diable i el seu llac, mirall de núvols i paisatges.

Des d'aquí podem arribar-nos a Pleyben (15), situada a uns 25 Km., població interessant perquè en el seu "enclos paroissial" hi ha uns dels Calvaris més visitats de Bretagne. És un conjunt d'escultures representant escenes de la vida de Crist i de la Verge i on es celebra un

9

10

11

12

Joan Fuster

“pardon” el primer diumenge d’agost (Els “pardons” són una mena d’aplecs religiosos molt corrents a tota la Bretagne).

Seguint en direcció sud arribarem a Quimper, ciutat important d’uns 60.000 habitants on podrem visitar la catedral amb els seus vitralls del segle XV.

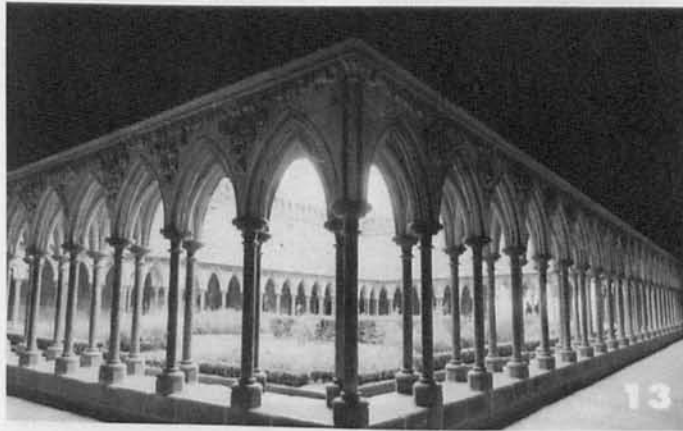
Des de Quimper, seguint paral·lels a la costa sud de la Bretagne i en direcció est, podrem visitar Pont Aven (16), poblet d’uns 3.000 habitants, travessat pel riu Aven que antigament alimentava nombroses molins. És un lloc molt freqüentat per pintors ja des del segle passat, ja que el 1888 es formà al voltant d’en Gauguin l’escola de Pont Aven.

Abans de deixar la Bretagne, podem arribar encara a Carnac, amb els seus dolmens i alineaments de menhirs: a Ménéac en trobem 1.099 disposats en 11 línies, a Kerlescan n’hi ha 540, i als alineaments de Kermario, 982. És clar que en aquells temps els jornsals no comptaven.

Finalment, passarem per Vannes i convé fer-hi parada: els barris antics al voltant de la catedral de St.Pere i rodejats de muralles són molt pintorescs. A més, si disposem de prou temps, des d’aquí és possible fer una excursió marítima pel golf de Morbihan: és com un mar interior amb més de 300 illes, dues d’elles habitades, l’illa d’Arz de 277 habitants i nombrosos monuments megalítics, i l’illa dels Monjos (17), de 588 habitants i 5,5 Km. de llargada. El nom li ve d’un antic monestir.

Si arribem a Port Navalo, porta d’entrada al golf, podrem fer-hi un bon àpat de peix i marisc, ja que també és bo menjar de tant en tant. Si ho fem així, agafarem forces per la tornada perquè ens espera un bon tros d’autopista, via Nantes, Bordeus, Toulouse, Perpinyà... i, en fi, el que queda ja ho coneixem.

JOAQUIM PUIGVERT I PASTELLS

Coneguem els nostres escriptors

Joan Fuster

Joan Fuster ha estat la figura més rellevant de les lletres valencianes per l'amplitud de la seva obra, la seva forta personalitat i la seva dedicació a la catalanització del País Valencià. Després de patir un atemptat, es va retirar gairebé totalment de la vida pública. La seva mort ha suposat una pèrdua difícilment substituïble.

Va néixer a Sueca l'any 1922 en una família pagesa que aviat deixaria el camp per dedicar-se a la imatgeria. Als 25 anys es llicencià en Dret, carrera que va exercir durant un temps però que ben aviat va abandonar per dedicar-se de ple a la literatura. Fou un escriptor, un periodista, un crític i un assagista que va tractar tota mena de temes: històrics, literaris, culturals o qualsevol aspecte de la vida quotidiana. Va col·laborar en una gran quantitat de revistes de Barcelona i Madrid fins als darrers dies de la seva vida; va escriure llibres de versos: *Sobre Narcís* (1949) o *Escrit per al silenci* (1954). Va publicar antologies de poesia i prosa: *Recull de contes valencians* (1958), *Antologia de la poesia valenciana* (1956) o *Ausias March: Antologia poètica* (1959), i una munió de llibres bàsics per al coneixement de la història, la cultura i el problema de la identitat nacional valenciana tals com *Nosaltres els valencians*, *Qüestions de noms*, i treballs de divulgació i crítica literària com *La poesia catalana* (1956), *Literatura contemporània* (1972), etc.

Tota la seva producció es caracteritza per una gran capacitat de síntesi, un estil clar, una anàlisi intel·ligent i un humor corrossiu que ens fa més plaent la lectura. Vegeu aquest fragment de *Nosaltres, els valencians*:

«Els valencians tenim la nostra personalitat regional privativa, dins el conjunt català. Una personalitat no fàcil de definir amb generalitzacions. Les temptatives habituals, en aquest domini, han pecat de parcials: han coincidit a declarar característiques de tot el país trets que només són específics d'unes poques comarques. Els tòpics segregats entorn de la capital i de la seva horta -alegria, barroquisme, opulència vegetal -hom ha volgut predicar-los de la totalitat de la regió. I això és una fal·làcia insigne.

De tota manera, fóra ridícul de pensar que, en travessar el límit administratiu que separa la província de Tarragona de la de Castelló de la Plana, homes i ambient canviïn en alguna mesura. El canvi, si n'hi ha, és imperceptible. Escalonado, quan parla de la gent dels Ports de Morella, diu significativament: *en muchas cosas catalanean*. Era una forma d'expressar que la transició entre el Principat i el País Valencià és tènue i sense ruptura».

Sopes

Plats olles

En aquests dies curts i generalment freds de l'hivern, la sopa és un plat que generalment agrada a tothom. Per si algun dia volem canviar una mica la rutina i fer-ne alguna de diferent, tot i que hi deu haver molta gent que ja les coneixen, us suggereixo aquestes dues varietats per fer-vos passar el fred.

Sopa de ceba

Ingredients:

- 5 o 6 cebes mitjanes
- 30 grams de mantega
- sal, pebre blanc
- caldo fluix (porro, àpit, pastanaga, pollastre)
- 6 llesques de pa de motlle
- formatge ratllat (gruyère o emmental)

Es tallen les cebes a rodelles ben fines i es posen a la paella amb la mantega fins que siguin ben toves però no rosses.

Seguidament es tiren a l'olla amb el caldo colat. S'hi posa la sal i el pebre blanc i es deixa bullir de 20 a 30 minuts.

Després es reparteix en cassoletes individuals. S'hi posa una llesca de pa de motlle torrada a cada una i també el formatge ratllat i es fa gratinar al forn.

Sopa castellana

Ingredients:

- 100 gr. de greix o oli d'oliva
- 100 gr. de pernil salat, tallat petit
- 150 gr. de pa del dia abans tallat a llesquetes
- una cullerada de pebre vermell dolç
- tres grans d'all
- 6 ous
- caldo o aigua
- uns grans de comí

En una paella amb el greix o l'oli es dauren els alls. Quan són una mica rossos s'hi afegeix el pernil i el pa. Quan és una mica fregit, s'hi tira el pebre vermell i s'hi afegeix el caldo o l'aigua.

S'hi tira la sal i els comins i es reparteix en sis cassoletes individuals. S'hi tira un ou a cada cassoleta i es posa al forn, que ja estarà calent, durant tres minuts. Es serveix de seguida.

PILAR FALGUERAS

PROMOCIONS
PUJOL, S.A.
CONSTRUCCIONS

**ELECTRODOMÈSTICS
I VIDEO PUJOL**

Sant Antoni M. Claret, 6 - Tel. 47 31 32 - 47 32 52
17185 VILOBÍ D'ONYAR

Què representa per als nens de 3 a 8 anys?

La reforma

Aquest curs 92-93 s'ha implantat la Reforma per als nens de 0 a 8 anys. A partir d'ara s'elimina la nominació de Pre-escolar i 1er i 2on de'EGB i es substitueix per Educació Infantil i 1er i 2on de Primària, respectivament.

Les bases psicopedagògiques de la Reforma no són del tot novedoses ja que, com hem explicat en les reunions

de pares dels darrers anys, el nostre sistema de treball està d'acord amb la teoria constructivista. Aquest corrent té en compte que el nen va construint l'aprenentatge passant per diferents nivells o estadis evolutius.

El seu principi bàsic és que els aprenentatges siguin significatius en contraposició als aprenentatges memorístics. Això vol dir que han de ser autèntics, que no s'oblidin i que parteixin sempre dels coneixements previs del nen.

Calendari d'implantació de la Reforma a Catalunya

Curs	S'elimina	S'implanta	Continua del sistema anterior
92/93	Pre-escolar 1er i 2on d'EGB	E. Infantil 1er i 2on de Primària	De 3er a 8è d'EGB—BUP/COU—FP
93/94	De 3er a 6è d'EGB	De 3er a 6è de Primària	7è i 8è d'EGB—BUP/COU—FP
94/95	7è d'EGB 1er BUP i 1er FP	1er i 3er d'Ed. Secundària obligatòria	8è d'EGB—2on i 3er de BUP/COU De 2on a 5è de FP
95/96	8è d'EGB 2on BUP i 2on FP	2on i 4rt d'Ed. Secundària Obligatòria	3er de BUP/COU 3er, 4rt i 5è de FP
96/97	3er BUP i 3er FP	1er Batxillerat (nou) Grau mig de FP (nova) Programes específics de garantia social	COU—4rt i 5è FP
97/98	COU—4rt de FP	2on Batxillerat (nou)	5è FP
98/99	5è FP	Grau Superior FP (nova)	

Esctructura del sistema educatiu

Campanya de neteja d'abocaments incontrolats

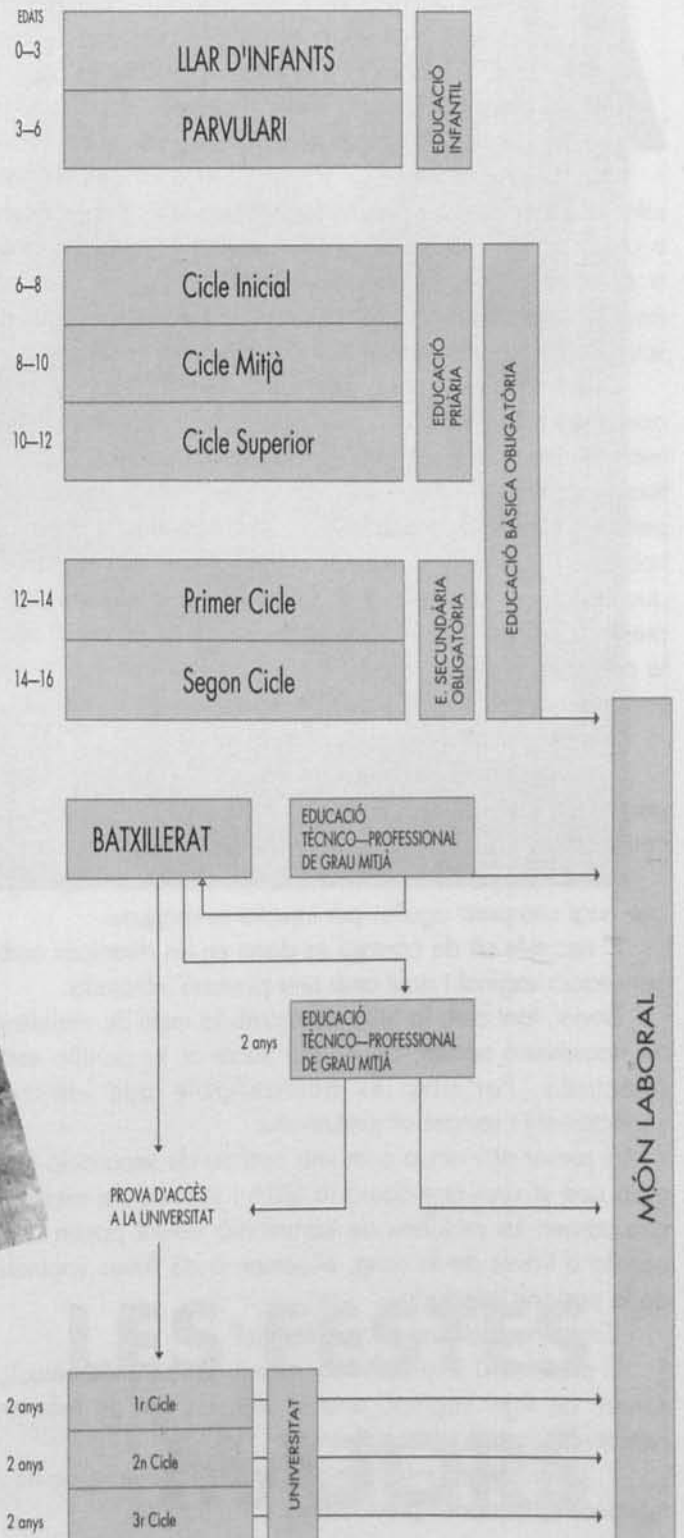
És verd, és net

A Vilobí, si volem el bosc net, col·laborem-hi

Si ho vols verd, conserva-ho net.

Què representa per mi
 la sida? *Es pot evitar*

La sida

Aquesta informació us pot ajudar a comprendre per què és important utilitzar preservatius per reduir el contagi i la propagació de la SIDA i altres malalties de transmissió sexual com l'herpes genital, les úlceres genitals, l'hepatitis B i la sífilis.

Aquestes malalties es transmeten a través de les relacions sexuals amb penetració, bé siguin vaginals, anals o orals. El virus que causa la SIDA també es pot transmetre si es comparteixen agulles per injectar-se drogues. També una dona embarassada infectada pot transmetre el virus al seu fill durant l'embaràs, el part i la lactància materna.

L'abstinència sexual o la relació sexual basada en la confiança mútua amb una sola parella no infectada són les mesures més segures d'evitar aquesta malaltia. Hi ha formes de relació que no comporten risc de contagi: fer-se petons, abraçades, carícies, etc. Les persones que no es troben en cap de les situacions anteriorment esmentades i que mantenen relacions sexuals, si utilitzen correctament els preservatius, reduiran el risc de contagi d'aquesta malaltia la prevenció de la qual és de màxima importància, ja que en aquest moment no hi ha un tractament curatiu.

Qui ha d'utilitzar un preservatiu?

Les persones que tinguin relacions sexuals amb persones desconegudes o que sàpiguen que aquestes canvien sovint de parella o que en tenen moltes.

També és perillós mantenir relacions sexuals amb algú que hagi compartit agulles per injectar-se drogues.

El risc més alt de contagi es dona en les relacions amb penetració vaginal i anal amb una persona infectada.

Sovint, tant amb la SIDA com amb la resta de malalties de transmissió sexual, no es pot saber si la parella està infectada. Per això és aconsellable que utilitzin correctament i sempre un preservatiu.

El preservatiu actua com una barrera de separació que evita que el virus que causa la SIDA i la resta de microbis que causen les malalties de transmissió sexual passin a la parella a través de la sang, el semen o els fluxes vaginals de la persona infectada.

Com s'ha d'utilitzar un preservatiu?

El preservatiu s'ha d'utilitzar abans de qualsevol relació sexual, bé sigui vaginal, anal o oral, i s'han de tenir en compte les instruccions següents:

1.- Cal utilitzar-lo sempre en les circumstàncies i relacions esmentades prèviament.

SIDA. Total casos acumulats a 31 de març de 1992

	Total casos	Exitus
Alt Empordà	35	16
Garrotxa	16	10
Sector Girona	68	37
Regió sanitària ¹	119	67 ²

(1) Excepte Ripollès i Cerdanya

(2) En 4 casos, es desconeix residència

Font: Secció d'Epidemiologia, Delegació Territorial de Girona del Departament de Sanitat i Seguretat Social.

2.- Cal utilitzar un preservatiu nou cada cop que es té una relació sexual.

3.- Cal vigilar que no es trenqui en obrir l'embolcall o que no s'escarrassi amb les ungles o els anells mentre es manipula.

4.- Cal vigilar el consum de drogues o d'alcohol, ja que això pot afectar l'habilitat d'utilitzar el preservatiu correctament.

Els preservatius s'han de guardar sempre en un lloc fresc i sec, fora de la llum solar directa. No guardar-los en llocs calents, ja que amb l'escalfor es poden tornar enganxosos i trencar-se amb facilitat.

No utilitzar mai un lubricant greixós que contingui olis de parafina, lanolina o vaselina, ja que aquests productes disminueixen la resistència del làtex fent que es trenquin amb més facilitat.

Sí que es poden utilitzar lubricants solubles amb aigua com ara la glicerina, però mai la vaselina. Aquests productes es poden adquirir a les farmàcies.

Els espermicides, en forma d'òvuls vaginals, cremes, gels o bé incorporats al preservatiu són productes químics que poden proporcionar protecció addicional i que, al mateix temps, poden utilitzar-se com a lubricants. Els preservatius que porten espermicides incorporats caduquen abans. No compreu ni utilitzeu un producte caducat.

Si desitgeu més informació o si teniu dubtes sobre alguna situació viscuda, consulteu el vostre metge de capçalera o els metges dels centres especialitzats en malalties de transmissió sexual.

LLUÍS BALL-LLOSERA

Orígens i sentit de la festa

LLUÍS SIMON

Visió dels usuaris
de la festa

ROSA SANGLAS

ALBERT SALA

Les festes populars
i les comissions de festes

CISCO MIRÓ

Aspectes inquietants

LES FESTES MAJORS

ORIGENS I SENTIT DE LA FESTA

Que fer festa va bé i és bo, ja se sap de sempre. Doncs, per què parlar-ne?

Ho farem per veure que les manifestacions de festa poden tenir formes canviants en el temps, però que el fons és únic: establir maneres que facilitin la relació i trobada entre els membres de la comunitat que en fa.

En el cas de les Festes Majors sol haver-hi una relació entre les dates de celebració i les feines de la comunitat o poble que la celebra. Solen escaure entre etapes de feina, generalment relacionada amb l'agricultura, que en el cas de Vilobí és un cop finalitzades les feines d'estiu, tant de la terra com del bestiar, i abans de les de tardor: collites de fruits de servir per a l'hivern i preparació de bestiar i conreus per les sembrades d'octubre, ja en el tombant dels dies freds i curts de final d'any.

Resulta plaent fer una

trobada amb la família i sortir al carrer per parlar de com ha anat o de com es preveuen les collites; i que al mateix temps el jovent tingui uns dies per poder estar entre ells i per ells mateixos. Vet-ho aquí el sentit de les Festes Majors: facilitar la trobada i relació entre veïns i forasters fent una parada entre les feines de la terra. Com es pot veure, si fa no fa

com ara, però de manera més reposada.

Però a banda de les relacions entre totes les persones de la comunitat, hi ha una segona vessant més subtil i més real i concreta: afavorir l'aparellament entre el jovent.

En èpoques en que les relacions eren escasses per no haver-hi facilitat de comunicacions i ocasions de fer-ho, s'havia de cercar

formes de facilitar les trobades de jovent de manera que s'anessin aparellant per acabar en casaments que donessin continuïtat a les famílies i nissagues. Totes les festes i aplecs servien una mica per això, però particularment la Festa Major amb la seva grandiositat de ball i sardanes propiciava l'acostament entre joves, que seria l'inici d'unes relacions que acabaven fent-se públiques en el moment que la presència del jove era acceptada entre el grup familiar de la núvia; de manera que tothom veia que "en tal" era assegut al costat de "la qual" i parlava animada-

ment amb el que seria el seu sogre. És clar que tot això havia estat vigilat atentament per la sogra en dies de festa anteriors, mirant com la seva noia feia de bo tots els balls amb "en tal", i al mateix temps no se n'havia estat de fer les indicacions de manera més o menys directa de si li convenia o no tenir relacions amb un noi de les característiques i de la casa que fos. Depenia una mica de la tossuderia de cada un que allò arribés a casori i que acabés essent de l'agrat de tothom. En tot cas, les facilitats de trobada i relació que propiciaven les festes havia servit per al que realment calia.

L'alliberament progressiu que s'ha anat assolint, junt amb el canvi d'hàbits de treball, i el fet que les comunicacions ja no són

amb el telèfon i el cotxe ja està ben complet; fins i tot ja ni les fires ni mercats setmanals serveixen per això.

L'altre punt, el d'inici i formació de parelles entre el jovent pot ser per qualsevol altre motiu; difícilment ho serà en els balls de Festa Major, que comencaven a les quatre de la tarda amb ball de migdiada, seguien sardanes, ball de tarda i ball de nit, de manera que tinguessin temps de decidir-ho.

Tot i això, la Festa Major continua, potser diferent, però amb tanta empena com mai, ara en forma de festa al carrer; no són tres dies seguits de ball a tota hora i àpats a dojo; però en són quatre plens d'activitats de tot tipus. Serà que alguna cosa ha anat canviant en les Festes Majors?

VISIÓ DELS USUARIS DE LA FESTA

BREU SÍNTESI DE SUBTÍTOL

La visió que té actualment la gent de les Festes Majors canvia molt dependent, sobretot, de l'edat. Per al jovent, la Festa Major significa moguda nocturna. Beure, ballar i, com no, lligar són les activitats que més practiquen els joves durant les festes. Per a molts, les festes comencen quan les orquestres de ball o grups de rock comencen la seva actuació i acaben quan se'n van a dormir. Aquests no solen anar a cap més acte, ni tan sols es preocupen de mirar si hi ha quelcom del programa que els interessi. Són com rats penats, només viuen les festes de nits. Però no tot el jovent veu les Festes Majors només com una bona excusa per anar de "marxa", n'hi ha d'altres, sobretot "kumbaiàs" i similars, als que entusiasma anar a ballar sardanes i participar en tots els actes de les Festes Majors. No cal dir que aquests tenen una visió molt més global del que és una Festa Major que no pas els que només la viuen de nit.

datx marxins satisfets, allò que se'n diu quedar bé. Això fa que no puguin anar a gaires actes de la seva pròpia festa. De totes maneres, sempre solen ser a les primeres parts dels balls de nit i als concerts de tot tipus de música.

La gent més gran són els que solen tenir una visió més clara del que és una Festa Major, més que res perquè són els que més n'han viscut. Amb la missa, les sardanes i si pot ser havaneres, ja en solen tenir ben bé prov, tot i que sempre hi ha els més valents que es queden fins ben entrada la matinada a ballar. Veuen la festa com una despesa addicional

més ja que els nés sempre aprofiten l'avinentesa per demanar diners. Les relacions socials, trobar gent coneguda i no parar de parlar sobre aspectes que podrien ser objecte d'un estudi sociològic per la seva insignificança, és una altra de les coses que aprofiten per fer els més grans durant les festes.

El que està clar, però, és que cadascú té la seva visió particular del que és una Festa Major, i mentre la majoria de la gent les trobi necessàries, ja sigui perquè s'ho passen bé o perquè creuen que és una tradició que s'ha de mantenir, les festes no correran cap perill d'extinció.

Els pares d'aquest jovent solen viure les Festes Majors pendents del rellotge per comprovar si el "nen" arriba a l'hora pactada prèviament. Es pot dir que per a ells, sobretot per a les mares, la Festa Major del poble, més que gaudir-se, es pateix, ja que han de preparar els grans dinars i sopars i després netejar la casa i, sobretot, intentar que tots els convi-

I LES COMISSIONS DE FESTES

Les festes populars

El sentit de "festa popular" ha variat amb el pas dels anys. D'ençà de la mort del dictador, les Festes Majors van anar perdent un xic l'encartrament i vàrem sortir un altre cop al carrer per rebrotar amb un nou aire i una alegria que s'havia anat perdent. En aquells anys, el sentit més generalitzat de festa popular es basava en el fet que eren gratuïtes, per trencar motlles respecte al que venien sent, podia anar-hi tothom i ja no era imprescindible vestir d'etiqueta, ni comportar-se d'una forma pre-establerta.

La definició del diccionari de "popular" és: "pertanyent o relatiu al poble, fet per al poble, que té qualitats adequades per al poble, en voga entre el poble".

Però ben segur que aquest "popular" té lectures ben diferenciades per a uns i altres, i no solament que la festa es faci per al poble.

Així, mentre que per a alguns "popular" és, bàsicament, sinònim de gratuïtat,

o sigui que la festa no es paga amb una entrada de preu ben determinat i, si n'hi ha, resulta molt baix, vet aquí allò de "preus populars", que sol posarse al programa d'actes. I llavors, qui paga el sarau?

Una fórmula és que s'intenti cobrir despeses amb la venda de begudes i entrepans, per part de la comissió i, evidentment, les que més ragen són les alcohòliques.

També es pot donar el cas que, independentment del servei de bar, hi hagi aportacions municipals, de la Generalitat o dels veïns, o bé totes combinades.

Si ens ho plantegem seriosament, en el fons sempre acabem pagant les nostres festes, d'una forma més o menys directa, tant se val.

També podem entendre per "popular" el fet d'anar a la plaça i fer pinya per aixecar grans castells, encara que no siguem de la colla, o bé acostar la festa al carrer (cercaviles, etc.) i viure la festa de més a prop.

Organitzar una festa popular es pot entendre per oferir una mena d'espectacle

i d'actes que agradin com a més gent millor. Aquest punt segurament podria donar lloc, en un grup familiar, a un debat, atès que no se sap del cert si evolucionen els gustos i el que agradava abans ja no agrada ara, si ens movem per modes imposades, o si s'intenta que les festes siguin del gust del públic més consumidor, tants caps tants barrets.

El que sí és constatable és que, als balls de Festes Majors, cada cop hi ha més gent menor de 25 anys i menys major dels 40, que els aplecs de sardanes i altres actes de tipus tradicional ja no apleguen tanta gent com fa uns anys, i que el que s'escolta als balls cada cop s'assembla més al que es toca a les "discos".

"Popular" seria també que fos tot el poble qui participés en organitzar la festa i no es limités a delegar la feina a una comissió i sovint sort que n'hi ha, de les comissions.

De totes formes, cal ser realistes: per a la majoria, "festa popular" vol dir "actes gratuïts".

Les comissions

Seguint una tradició ancestral, als nostres pobles es celebren les Festes Majors que, salvant modes, actes típics i invents novedosos, arreu són força iguals. Per al poble i la seva gent, el que possiblement resulta millor de la festa és la preparació.

Durant la setmana prèvia als actes i celebracions pròpiament dites, el poble (qualsevol) pren un aire totalment diferent a la resta de l'any, tot és moviment i garbuix, l'esperit renovador i vitalista ho inunda tot, les botigues s'omplen, els carrers són una cercavila constant de nens que fan remor aprofitant el descontrol dels grans, els homes que esperen estoïcament al cotxe per carregar-hi el cabàs ple i la caixa de xampany.

Moltes cases resten amb les finestres obertes d'on pengen catifes; els pintors, lampistes i altres professionals del bricolatge van de bòlit.

És com una carrera frenètica i apocalíptica per deixar-ho tot en ordre a punt de rebre els convidats i ensenyar el millor de cada casa. Fins i tot els ajuntaments actüen amb certa fluidesa.

Simultàniament, hi sol

haver un grup de persones que inevitablement s'han de desdoblar per atendre les funcions públiques amb la finalitat que realment hi hagi Festa Major, o sigui, actes, balls, concursos, etc., i això indiscutiblement porta molta feina.

D'aquesta gent que normalment en diem "comissió de festes", voldria parlar.

Per aquí sí que hi ha matisos entre pobles i, possiblement equivocant-me, classificaré les comissions en tres tipologies:

Les comissions genuïnament institucionals serien aquelles organitzades des del govern local, segurament per tenir-ho tot controlat. El resultat és evident, un cert aire de resclosit, un manteniment assegurat de

costums de temps sortosament passats.

Les comissions que jo anomeno de "campi qui pugui" que, com un au fènix, es recomponen any rera any a mesura que el temps es tira al damunt. Solen estar formades per persones que normalment ja estan vinculades a tot tipus d'activitats, i apa, som-hi! Ben al contrari que el primer tipus, l'organització va com va, el resultat final sol ser participatiu però amb un buit de poder.

Finalment hi ha aquelles comissions formades per un grup d'amics o per una associació concreta que, en un moment donat, van decidir portar a terme aquestes tasques i que ho fan a la seva manera. Són pocs però ben avinguts, s'ho passen bé i si cal recorren a professionals per les tasques més angunioses. La festa rutlla i, si resulta car, doncs a pagar.

En tot cas, cal agrair a qualsevol comissió la seva tasca perquè, en definitiva, la gran majoria solem defugir aquestes responsabilitats i ens limitem a gaudir del que ens ofereixen i com en aquest cas a fer crítica, que sempre resulta molt més fàcil que organitzar una festa popular.

Hi ha temes dels quals és difícil escriure pel mal costum que tenim de buscar culpabilitats i, com a conseqüència, defugir les pròpies responsabilitats.

El tema que voldria posar a reflexió és un tema complex com tot allò que es refereix a l'activitat humana i en el qual, sense pretendre trobar culpables ni innocents, sí que convé reflexionar-hi per descobrir com hi estem implicats totes les parts i quines responsabilitats hem d'assumir cada un dels agents.

La Festa, que únicament hauria de tenir uns aspectes positius, que hauria de servir per superar l'estrès provocat per la tensió acumulada en el treball i la feina, que hauria de potenciar l'oci i el lleure conjuntament amb la xarxa de relacions interpersonals, porta afegits uns aspectes que podem anomenar inquietants, i que els trobem com a negres companys de tot el que anomenem festa, sigui la Major, la local, la setmanal, etc.

Voldria fer la reflexió a través de tres notícies que crec que ens hi poden donar peu.

ASPECTES INQUIETANTS

1.- Uns joves protesten per la nova normativa municipal que obliga a tancar els establiments d'oci a les tres de la matinada.

el Periódico Lunes, 16 de noviembre de 1992

■ MUNICIPIOS

Alboroto en Igualada por el horario de cierre de bares

Los jóvenes protestan en la calle contra la nueva norma municipal

JOAN BOIX

Igualada

Medio centenar de jóvenes de Igualada mostraron la madrugada del domingo su disconformidad con la nueva normativa municipal que obliga, desde hace 15 días, a cerrar todos los establecimientos de ocio situados en el casco urbano a las 3.00 horas.

Los jóvenes manifestantes se concentraron de forma ordenada en la Rambla durante los últimos bares de las discotecas del casco urbano.

El pretexto de toda esta movida es que "nos obligan a coger el coche e irnos a las discotecas de otras localidades, con el peligro que esto supone de accidentes", según afirmó uno de los descontentos.

La protesta se inició con el cierre de los bares de la zona.

las protestas de los vecinos de ruidos, sobre todo en la calle, cuando el horario tope es a las 4 de la madrugada".

El portavoz municipal cree que detrás de la protesta se esconden intereses económicos que quieren que las fiestas continúen.

El municipio elaborará un plan para solucionar el problema.

L'Administració posa una normativa: a les tres, tancat. El que es considera costum no és compartit per l'Administració ni pels pares. Uns posen normes que no són enteses, els altres ens queixem però "no hi ha res a fer".

Els joves no entenen la normativa: és costum començar la festa passada la mitjanit. L'argument de la protesta dels joves és: ens obliguen a anar a altres discoteques fora de la ciutat amb el perill que comporta d'accidents.

La nit és per descansar.

La nit és per divertir-se.

No donem altres alternatives atractives.

El que ens ofereix la societat no "mola".

2.- Consums a la barra de la Festa Major

Vilobí d'Onyar. Festa Major 1992.

Cervesa	3.350 litres
Refresc.....	1.800 litres
Licor	182 litres
Ingressos totals a la barra:	4.225.300 PTA.

El licor és sinònim del finançament de la festa.
No a les drogues! Sí a l'alcohol?

3.- Mortandat juvenil per causa d'accidents

15 - 24 anys

Període 1986-1990

Causas	Nombre defuncions	Taxa per 100.000 habitants
Accidents vehicles motor	245	66,3
Resta de causes externes	44	11,9
Caigudes accidentals	22	6,0
Suïcidi i autolesions	13	3,5
Ofegaments i submers. acc.	13	3,5
Malt.Sist.nerviós i òrgans dels sentits	10	2,7

(Servei Català de la Salut: Regió Sanitària de Girona)

Les carreteres són moltes vegades les mateixes que es van construir quan només corrien carros.

Els vehicles són cada cop més potents.

Millorem el pis de les carreteres però no el traçat, es pot córrer més.

Menors ingressos econòmics només possibiliten motocicletes.

Els vehicles són cada cop més potents.

Qui té més ingressos pot accedir a un cotxe.

Cada setmana, la televisió ens mostra qui corre més i qui fa més "birgueries" amb el seu cotxe.

Els estímuls externs mouen a copiar allò que veiem.

BUSQUETS SITJA, S.A.

CONSTRUCTORA — PROMOTORA

C/. Madrenys, 27
Tel. 47 31 08 - Fax 47 42 31
17185 **VILOBÍ D'ONYAR** (Girona)

Sant Narcís, 4, - Tel. 47 34 10

VILOBÍ D'ONYAR

FUNERÀRIA JORDI MIR

Servei permanent

Serveis a Particulars i per a Companyies

C/. Pirineus, 11
Telèfon (972) 47 32 59
17185 **VILOBÍ D'ONYAR** (Girona)

activitats

Activitats

Festivitat de Sant Galderic

Per l'elevada participació popular i el lluïment que ha tingut aquest any la festivitat de Sant Galderic, sembla que la Festa Patronal de la Pagesia ja s'ha arrelat de nou al nostre poble.

Abans els pagesos honoraven Sant Antoni (abat), el del porquet, pel gener, i Sant Isidre pel maig; però aquestes festes, d'uns anys ençà, anaven perdent importància, com també d'altres que celebraven els diferents gremis i confraries.

A Vilobí, des de l'any 1988, i tornant a més de dues centúries enrera, hem recuperat la Festa de Sant Galderic, autèntic i centenari Patró de la pagesia catalana de les dues bandes dels Pirineus.

En el santoral, la festa litúrgica s'escau el dia 16 d'octubre però, com que avui totes les festes es traslladen als caps de setmana, creiem un encert celebrar-la cada any el dia 12 d'octubre i, a més, així donem sentit a una festa que ens han imposat en el calendari laboral.

enguany el programa era molt ple i variat. El dia començava amb un concurs de pintura ràpida, de tres hores de durada. Cinquanta nens participaven en tres categories diferents per la consecució dels primers premis. En la categoria de 1 a 7 anys, els premis es repartien de la següent manera:

- 1er premi: Santi Vermejo
- 2on premi: Núria Hereu
- 3er premi: Rosa Vidal
- Premi especial: Sandra Paradedà

Guanyadors del Concurs de Pintura ràpida Sant Galderic-92

A la categoria entre 8 i 11 anys, els guanyadors varen ser:

- 1er premi: Alex Hereu
- 2on premi: Roger Teixidor
- 3er premi: Pau Rich

Premis especials:

Núria Massó, Ferran Vivas i Maria del Mar Cardellach.

A la tercera i última categoria, nens de 12 a 14 anys, el resultat fou aquest:

- 1er premi: Lluís Hereu
- 2on premi: Zaida Mengíbar
- 3er premi: Marc Rafart

Premis especials:

Abel Valls, Joaquim Planella i Maria Pascual.

Per al jovent, era el primer any que s'organitzava un Quo Vadis automobilístic relacionat principalment amb proves de caire agrícola, que va contribuir a donar un toc vistós i divertit a la festa, principalment al final de l'última prova, ja que s'havien de presentar a l'últim control de la Plaça Nova caracteritzats com una parella de pagesos que anaven al mercat traïnant bestiar.

La classificació final va ser la següent:

- Campió: Jordi Menció i Josep Casteyo, 239 punts.
- Sots-campió: Ll. Vilarnau i Mónica Mestres, 234 punts.
- Tercer: Xevi Puigdemont i Roser Bou, 222 punts.
- Quart: Sílvia Molins i Nuri Rafart, 221 punts.
- Cinquè: Farners Busquets i Roser Rovira, 216 punts.
- Sisè: Vicente Vicente i Dani Rovira, 207 punts.
- Setè: Rosa Sanglas i Jacinta Gironès: 204 punts.

El campió i sots-campió van guanyar un xai i un cabrit

Sardanes i arrossada a la Diada de Sant Galderic.

Activitats

que, molt amablement, van repartir en un gran dinar de germanor entre tots els participants i organitzadors.

A l'església parroquial es celebrà un Ofici solemne cantat per "Les Nostres Veus". Amb l'església plena de gom a gom, es van fer les tradicionals ofrenes de productes i fruits del camp. Acabat l'Ofici, la desfilada i benedicció de tractors i maquinària agrícola donava cloenda a un matí carregat d'actes i amb una participació masiva.

Amb tot això, en arribar el migdia, la gana donava el primer avís i, mentre la gran arrossada feia xup-xup, Les Nostres Veus van obsequiar a la concurrència amb una cantada d'havaneres i cançons típiques catalanes.

Unes tres-centes persones van gaudir d'un gran dinar de germanor al pati del col·legi. L'agradable temperatura ens va fer costat tot el dia, sense sol, però no va ploure en cap moment. Encara teníem la panxa plena, i la Cobla "La Bisbal Jove" va començar una audició de sardanes que varen fer aixecar tota la gent marxosa al so de les més emblemàtiques notes musicals.

Era fosc i encara grups de gent comentaven la Gran Diada de Sant Galderic d'enguany, per llúida i concorreguda. Nosaltres esperem superar-la amb ajuda de tots.

**JOAQUIM VIVAS
LLUÍS MOLINS**

La botifarrada del "Guinnes"

Per la Festa Major d'enguany es va celebrar el dissabte un Campionat de Botifarra digne de figurar en el llibre Guinnes.

Amb una participació rècord de 298 parelles, superant de llarg la participació dels últims campionats del món, Vilobí va saber donar la nota, ja sigui per l'excel·lent organització, ja pels suculents premis lliurats a tothom.

El que sí es pot dir és que Vilobí sap atreure la gent de la Botifarra.

Campions del Quo Vadis de Sant Galderic.

Sots-campions del Quo Vadis.

Activitats

El quadre d'honor final va ser:

Campions

Xavier Palahí i Sala, de Salt.
David Viñolas i Marín, de Salt.

Sots-campions

Jaume Massanés i Graboleda, de Borgonyà.
Pere Viñolas i Ramió, de Porqueres (Banyoles)

Tercers classificats

Ramon Julià i Bosch, de Salt.
Jaume Martí i Cufí, de Salt.

Quarts classificats

Jaume Bagué i Nin, de Palafrugell.
Martí Saguer i Fàbregas, de Palafrugell.

Primers de Vilobí i cinquè de la General

Josep Matamala i Muntadas
Albert Llorens i Coll

LLUÍS MOLINS

Tercer premi del I Quo Vadis de Sant Galderic.

Campions Concurs de Botifarra

Sots-campions Concurs de Botifarra

Primers classificats locals i cinquè de la general del Concurs de Botifarra

Ha estat notícia...

6 setembre 1992.— *L'Alcalde de Salt impulsa un consorci amb els Ajuntaments de Girona, Bescanó i Vilablareix per tal que l'estació del T.G.V. es faci a Salt i no a Vilobí.*

Fa un any, sense nosaltres entrar-hi ni sortir-hi, ens vàiem embolicats en un conflicte amb Vilaseca-Salou per la construcció del Parc Bush. Ara sembla que ens passa el mateix amb l'estació del T.G.V. A pesar que, de tantes coses que tenim, bé en podem deixar anar alguna, potser haurem de començar a pensar en demanar alguna cosa que ens interessi als vilobinencs.

15 setembre 1992.— *Centenars de visitants col.lapsen Vilobí per veure la cercavila de costums populars. Bastoners, gegants, dracs i catellers són els que enguany van omplir la diada, donant a conèixer costums i tradicions populars.*

29 setembre 1992.— *Part dels terrenys agrícoles que es malmetran en fer l'Eix a Vilobí ja estaven afectats pel traçat del T.G.V. Resulta, doncs, que l'impacte sobre l'agricultura és relatiu perquè, si no estiguessin afectats per l'Eix, ho estarien igualment pel T.G.V., o bé ja ho estan per l'actual carretera N-II. Una proposta a fer podria ser afectar tot el terme de Vilobí i podríem jugar tots a fer eixos i carreteres sense que ningú se sentís afectat.*

2 octubre 1992.— *Les companyies aèries troben l'aeroport de Girona poc conegut i mal comunicat.*

No hi ha terme mig al nostre aeroport, anem de les eufòries a les depressions en qüestió de dies. Ara resulta que amb autopista i N-II encara no queda ben comunicat, potser l'Eix i el T.G.V. li donaran un cop de mà.

10 octubre 1992.— *Descarregada d'Antiquaris i Brocanters dissabte vinent a l'aeroport de Girona.*

Davant les poques perspectives que té l'aeroport de rebre avions, cal començar a pensar en usos alternatius.

Obrim el llistat de les possibilitats que nosaltres li donaríem, i com que no ens ho preguntaran, a través de Tosquijsa podeu posar els vostres suggeriments. Comencem pels dos usos que han estat notícia últimament: 1 Pàrquing de camions afectats per nevades, 2 Descarregada d'Antiquaris, 3, 4, 5, 6 ... Quan tinguem una llista ben llarga, farem un referèndum per, entre tots, batejar l'ex-aeroport.

11 octubre 1992.— *Vilobí celebra Sant Galderic.*

L'any 1988 va començar a festejar-se a Vilobí l'advocació de Sant Galderic com l'autèntic patró dels pagesos catalans, per reivindicar la tradició de molts

pobles d'Occitània i Catalunya que des de l'Alta Edat Mitjana reconeixen el patronatge de Sant Galderic.

14 octubre 1992.— *El PSC denuncia "irregularitats" en el traçat final de l'Eix Transversal a Vilobí. Diuen: Podria haver-hi especulació relacionada amb interessos de terrenys. No es pot sotmetre a informació pública el nou traçat de l'Eix, sense haver revocat expressament l'aprovació definitiva de l'anterior projecte.*

És sorprenent la força d'alguns veïns que aconsegueixen canviar el criteri d'una conselleria quan ja s'estaven realitzant els tràmits d'expropiació. No hi ha dubte que la manca d'informació és gran. Fora interessant que alguna administració ens tingués en compte i ens expliqués com està el tema, si és que algú ho sap realment.

18 octubre 1992.— *La pluja desllueix la Descarregada d'antiguitats a l'aeroport. Tot i la pluja, uns sis-cents visitants van visitar durant tot el dia els vint-i-quatre professionals del gremi d'Antiquaris i Brocanters que van convertir l'aparcament de l'aeroport en un mercat de compra-venta.*

18 octubre 1992.— *La parròquia de Vilobí d'Onyar, amb un total de 2.222.222 PTA, va ser la parròquia del Bisbat de Girona que més diners va recollir l'any passat per a les missions, seguida de la de Sant Esteve d'Olot, amb 1.416.770 PTA, i de la de Santa Maria de Banyoles, amb 1.000.853 PTA. Els gironins donen una mitjana de 70 PTA per a les activitats missioneres de l'Església, quantitat superada a bastament pels fidels de la parròquia de Vilobí, on es va arribar a 1.500 PTA per persona. El rector, mossèn Tomàs Pons, va manifestar que aquest any "encara crec que l'augmentarem més". Serà difícil, però, arrodonir una xifra com aquesta (2.222.222).*

20 octubre 1992.— *Una companyia suïssa utilitzarà l'aeroport de Girona per a vols xàrter fins a l'abril de 1993. L'INSERSO (Institut Nacional de Serveis Socials) també té pensat utilitzar-ho a través d'una companyia xàrter espanyola. L'aeroport no es posa a nivell europeu, qui potser s'hi posa és el programa estatal per a la tercera edat.*

5 novembre 1992.— *Demanen una fiança de 12 milions als encarregats d'Ibèria a l'aeroport de Girona. El jutjat considera culpable la companyia aèria d'haver vulnerat el dret de vaga de 23 treballadors fixes discontinus.*

Acords d'Ajuntament

Plens ordinaris dels mesos de setembre i octubre

Sessió del dia 24 de setembre de 1922

Resum d'acords

1.- Aprovació de l'acta del ple del dia 23 de juliol de 1922.

2.- Escrits i resolucions.

Nomenament de Mercè Rabionet i Ribas, com a educadora de la Llar d'Infants Municipal, amb motiu de substitució de Maribel Delgado que disposa de llicència per vacances i per maternitat.

Nomenament de Pilar Anglada i Sitjà, com a assistent infantil temporal de la Llar d'Infants Municipal.

Concessió de llicència Municipal d'obertura d'establiments per a l'activitat de serralleria mecànica a Josep Guirada Martínez.

Concessió de llicència Municipal d'obertura d'establiments per a l'activitat de restaurant a Isidre Fauchs i Valentí.

Concessió de llicència Municipal d'activitats a Oleguer Burés i Fàbregues per a la instal·lació de dipòsit de G.L.P.

Concessió de llicència Municipal d'activitats a Joan Lorens i Fusté, per a la instal·lació de dipòsit de G.L.P.

Autorització de pas a Esport Ciclista Salt, per a cursa ciclista.

Anul·lacions de diversos rebuts d'escombraries que s'havien liquidat erròniament.

Atorgació de subvenció de 30.000 PTA per a la celebració del 50è aniversari de l'ordenació de sacerdot a Mossèn Josep Tomàs, rector de Salitja.

Atorgació d'obsequi a Anna Bertran, amb motiu del seu casament.

Donar-se per assabentats del nomenament per part del Ministeri de Justícia de Ricard Camo i Campillo, com a

Festes Locals per a 1993.

S'acorda proposar al departament de Treball de la Generalitat de Catalunya les següents dates perquè siguin fixades Festes Locals del Municipi per a 1993:

Poble de Vilobí d'Onyar: 20 de juliol / 7 de desembre

Poble de Salitja: 8 d'abril / 7 de desembre

Poble de Sant Dalmai: 8 d'abril / 7 de desembre

Secretari del jutjat de l'agrupació de Caldes de Malavella, a la qual el Jutjat de Pau de Vilobí s'hi troba adscrit.

Adjudicar a l'empresa Insel la instal·lació de comptadors a la xarxa pública de Sant Dalmai, per import de 9.190 PTA més el 15% d'IVA per cada comptador.

S'acorda manifestar la conformitat a la sol·licitud del municipi de Caldes de Malavella de modificació de límits comarcals, amb la intenció d'aquell municipi de passar a pertànyer a la comarca del Gironès.

3.- Recurs d'un grup de veïns contra la Notificació-Liquidació provisional de quotes de contribucions especials, sector carrer Pere Antoni i Joan Maragall.

S'acorda postposar la resolució del recurs presentat.

4.- Relació de factures pendents d'aprovació.

**BANCO
POPULAR
ESPAÑOL**

S'acorda aprovar la relació de factures pendents per un import global de 5.126.190 PTA.

5.- Expedients d'obres.

S'acorda autoritzar per fer obres a:

Miquel Bagué i Salavedra, per ampliació al carrer Sant Llop 4, de Sant Dalmai.

Josep Maria Pascual i Barceló, per construcció de caseta agrícola a la finca de Can Salvà de Vilobí.

Jaume Dilmé i Bosch per rehabilitació de terrat al carrer Sant Esteve 4, de Vilobí.

6.- Proposta d'Informe Municipal en relació a l'estudi informatiu "Nova Carretera, Eix Transversal Tram enllaç Vilobí-Nacional II".

S'acorda informar al Departament de Política Territorial i Obres Públiques que aquest Ajuntament considerava més favorable la proposta realitzada mitjançant l'acord de data 16-12-1991, per la qual l'Eix desembocava a la N-II, aproximadament a l'alçada de Franciac.

També s'acorda fer constar que l'accés a Sta.Margarida dona una marrada excessiva, i que la sortida que suposadament dona accés al TGV es considera mal emplaçada en el plànol tramès.

7.- Sol.licitud de subvenció per clausurar definitivament i restaurar l'antic abocador municipal, i introduir el sistema de recollida per mitjà de contenidors.

D'acord amb la memòria valorada redactada per l'arquitecte Joaquim Figa i Mataró, s'acorda demanar al departament de Medi Ambient, subvenció per import de 7.164.299 PTA, que representa el 50% de l'actuació que es preté executar, amb la finalitat de clausurar definitivament i restaurar l'abocador municipal, i per l'adquisició de 70 contenidors per al municipi.

Plens extraordinaris

Sessió extraordinària del dia 1 d'octubre de 1992.

1.- Presentació de l'avantprojecte d'arranjament de la Plaça de la Crosa i encàrrec del projecte.

D'acord amb l'avantprojecte presentat, s'acorda encarregar als senyors Miquel Burrieza i Cuartero i Carles Lluís Muñoz i Castellote, la redacció del projecte d'urbanització de la Plaça de la Crosa, amb un pressupost global que es valora en 11.232.000 PTA.

2.- Venda d'immoble municipal al carrer Sant Narcís 14, de Vilobí.

S'acorda deixar pendent la venda de l'immoble de propietat municipal, ubicat al carrer Sant Narcís 14, de Vilobí d'Onyar, atès que es preveu la seva utilització com a Dispensari Mèdic durant el termini d'execució de les obres de remodelació de l'actual Dispensari.

3.- Modificació puntual de les normes subsidiàries de planejament del sector de Can Tarré.

S'acorda aprovar inicialment la modificació puntual de les normes subsidiàries de planejament en el sector de Can Tarré, amb la finalitat de fer viable el Pla Parcial de l'esmentat Sector.

(Aquest expedient estarà exposat al públic fins el 28 de desembre).

4.- Aprovació del projecte de Pla Parcial de Can Tarré.

S'acorda aprovar inicialment el projecte de Pla Parcial del sector de Can Tarré.

(Aquest expedient restarà a informació pública fins el dia 12 de desembre de 1992).

TANCAMENTS D'ALUMINI P.V.C. I VIDRE PER OBRA NOVA I REHABILITACIÓ

- ✓ Finestres
- ✓ Portes
- ✓ Correderes
- ✓ Mampares de bany
- ✓ Divisions modulars, despatxos
- ✓ Tancaments i tota modalitat de decoració en alumini
- ✓ Miralls, vidres decoratius i jardineres

Pressupostos sense compromís

ALUMINI, garantia europea en anoditzats i lacats P.V.C., perfils i sistemes VEKA, núm. 1 a Europa.

Estem al Carrer Ripoll, 30-32 (xamfrà carretera Castanyet) – Telèfon 84 13 67

SANTA COLOMA DE FARNERS (Girona)

Gràcies per la vostra atenció

Acords d'Ajuntament

Sessió extraordinària del dia 5 de novembre de 1992.

1.- Aprovació provisional de les modificacions de les ordenances fiscals del municipi per a 1993.

— Taxes.

— Ordenança Fiscal número 5: Taxa per a la recollida d'escombraries.

PTA/ANY

Per cada habitatge unifamiliar8.400

Hotels, fondes, pensions, residències en règim de dormir i esmorzar25.000

Per cada habitació disponible al públic315

Restaurants73.500

Bars, cafeteries, pubs i anàlegs16.800

Botigues i despatxos de fins a 5 treballadors (inclosos bancs i caixes d'estalvi, agències i anàlegs)10.500

Supermercats de fins a 5 treballadors25.200

Tallers mecànics, fusteries i en general tot tipus de tallers artesans de fins a 5 treballadors10.500

Locals comercials i/o industrials de 5 a 15 treballadors o amb activitats que comportin un volum de deixalles especial (no inclosos en la relació anterior)25.200

— Ordenança Fiscal número 6: Taxa de clavegueram.

Per cada presa que compregui un sol habitatge16.000 PTA

Per cada presa que compregui més d'un habitatge en un sol edifici10.500 PTA

Per manteniment del servei: habitatges familiars1.100 PTA/any

locals comercials4.200 PTA/any

locals industrials5.250 PTA/any

— Ordenança Fiscal número 7: Taxa de cementiris

municipals

Per la concessió d'un nínxol31.500

Lloguer d'un nínxol per 5 anys15.750

Expedició títol2.500

Conservació serveis generals per any1.100

(Suprimir el traspàs entre familiars5.000)

— Preus públics

Reglamentació General dels preus públics municipals

Ordenança Fiscal número 11

A) Preu públic pel subministrament d'aigua

potable domiciliària

Fins a 10 m³/abonat/mes27 PTA/m³

De 10 a 15 m³/abonat/mes40 PTA/m³

Excés de 15 m³/abonat/mes60 PTA/m³

Drets de connexió31.500 PTA

Instal·lació escomesa15.750 PTA

C) Preu públic per la prestació del servei de Llar d'Infants

1.- Per drets de matrícula, per cada curs i alumne6.000 PTA

2.- Assistència en règim de jornada partida, per cada alumne 10.000 PTA/mes/nen

3.- Horari extra de migdia de 12 a 15 hores amb caràcter fixe5.000 PTA/mes/nen

4.- Jornada partida amb caràcter eventual2.300 PTA/dia/nen

5.- Jornada intensiva amb caràcter eventual3.450 PTA/dia/nen

6.- Horari de migdia de 12 a 15 hores, eventual800 PTA/dia/nen

R E L L O T G E R I A

R.C.M.S

*Reparació de tot tipus de rellotges
Especialitat en rellotges de paret*

Acords d'Ajuntament

E) Preu públic per a la utilització de locals públics Per a la utilització dels locals culturals municipals disponibles, prèvia sol·licitud amb una antelació mínima de 15 dies:

per un sol dia 5.000 PTA
per cursos o altres activitats lúdiques o culturals de caire periòdic i que impliquin una percepció de quotes..... 10% dels ingressos percebuts per sol·licitant.

F) Preu públic per parades, barraques, casetes de vendes, espectacles o atraccions que s'ubiquin en terrenys públics.

Autos de xoc per a adults..... 120.000 PTA/setmana

Autos de xoc per a infants45.000 PTA/set.

Tòmbols, xurreries, cavallets i motos .25.000 PTA/set.

Parades de més de 5m. de joguines,

tir i anàlegs.....20.000 PTA/set.

Parades de bisuteria, joguines i anàlegs .10.000 PTA/set.

Parades individuals, ànecs, tabac, etc ..8.000 PTA/set.

(Tots aquests preus no són fraccionables per dies.

L'estacionament mínim és d'una setmana).

Impostos

— Ordenança Fiscal número 13: Impost sobre activitats econòmiques.

Sobre les quotes incrementades per aplicació del coeficient assenyalat en aquesta Ordenança Fiscal, s'estableix 1 com a índex de situació aplicable a tot el municipi.

Les esmentades modificacions junt amb l'expedient que les motiva restaran exposades al públic per termini de trenta dies, per mitjà de la publicació del present edicte en el Butlletí Oficial de la Província i la seva fixació en els taulers d'anuncis municipals. Durant aquest termini hom podrà consultar l'expedient i presentar les reclamacions i/o al·legacions que es creguin oportunes. Transcorregut l'esmentat termini sense que se n'hagin formulat, els acords adoptats passaran a aprovats definitivament, i entraran en vigor a partir del 1 de gener de 1993 i fins que no se n'acordi la modificació o derogació.

2.- Delegació de la gestió de l'impost sobre activitats econòmiques a la Diputació de Girona.

S'acorda delegar la Gestió de l'impost sobre Activitats Econòmiques a la Diputació de Girona, i revocar la delegació d'aquesta gestió a Hisenda.

Agroquímics
SALVI

VILOBÍ D'ONYAR

Fruitex, S.A.

VILOBÍ D'ONYAR

Casats *Futbol* contra solters

Equip de solters (Partit de Festa Major-92)

Equip de casats en el tradicional partit de la Festa Major-92 contra els solters. El partit va acabar en empat i els penaltys varen donar la victòria als solters.

Vilobí, C.F.

Plantilla de l'equip de lliga nacional juvenil temporada 92/93

Nom	1er cognom	2on cognom	dat. naix.	demarcació	procedència
Josep	Alsina	Romaguera	04/09/74	davanter	Tordera
Jordi	Alvarez	Ventós	07/07/75	davanter	Vilobí C.F.
Lluís	Bofill	Hugas	21/09/74	migcampista	Vilobí C.F.
Xavier	Bosch	Pla	23/05/75	migcampista	Vilobí C.F.
Angel	Cortada	Borràs	02/10/74	migcampista	U.E.Figueres
Eduard	Espinet	Coll	20/01/75	defensa	Anglès Atl.
Angel	Fernández	Garcia	15/09/74	porter	Anglès Atl.
Miquel	Fontbona	Puig	06/09/74	porter	C.E.Farners
Joan	Fontbona	Puig	06/09/74	defensa	C.E.Farners
Jordi	Gili	Garcia	14/12/74	migcampista	P.B.Lloret
Eduard	González	Subirana	15/01/75	defensa	Vilobí C.F.
Bruno	Modolell	Melin	28/05/75	migcampista	P.B.Lloret
Jordi	Pasqual	Gifré	14/10/74	defensa	U.E.Llagostera
Manel	Pérez	Gelada	08/09/74	davanter	Vilobí C.F.
Albert	Redondo	Prat	05/12/74	davanter	Bons Aires
Fco.Javier	Rodríguez	Camello	30/01/75	defensa	C.E.Farners
Francesc	Sais	Pastor	17/02/76	migcampista	Penya Sport
Jordi	Sala	Vilanova	23/12/74	defensa	Penya Sport
Daniel	Tejero	Rodríguez	26/04/76	davanter	Penya Sport
Josep	Torrent	Sánchez	19/03/75	defensa	P.B.Lloret
Jordi	Vicens	Rubirola	02/03/76	migcampista	Bell.lloc
Entrenadors:		Josep Peris Gala i Joan Ferrusola Vila			

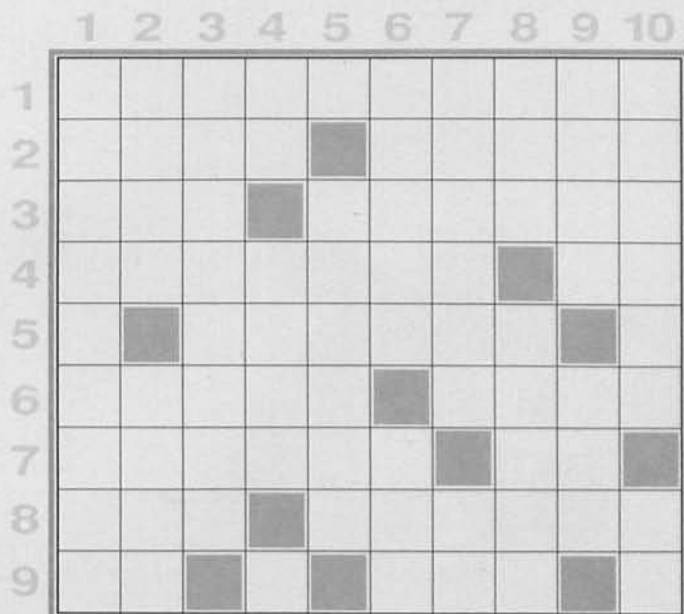
Plantilla de l'equip de lliga segona divisió juvenil temporada 92/93

Nom	1er cognom	2on cognom	dat. naix.	demarcació	procedència
Josep M.	Arnau	Martínez	03/05/76	porter	Amer
Daniel	Callicó	Fernández	17/04/77	davanter	Rucanor
David	Castelló	Martí	13/12/75	davanter	Penya Sport
Ricard	Cornellà	Plana	09/05/77	migcampista	Vilobí C.F.
Jordi	Corona	Pozo	03/09/76	davanter	C.F.Salt
Josep	Cuberta	Masnou	10/02/76	davanter	P.B.St.Celoni
Carlos	Flores	Lara	27/03/76	porter	C.F.Salt
David	Font	Torrent	31/07/76	davanter	Sant Hilari
Raul	Galán	Queralt	22/08/76	davanter	Vilobí C.F.
Jordi	Matamala	Muntadas	18/05/76	migcampista	Vilobí C.F.
Marc	Pozo	Gili	08/01/76	defensa	La Salle
Narcís	Puig	Nadal	06/04/76	migcampista	Penya Sport
Jaume	Rebujent	Moner	13/08/75	defensa	Penya Doble Set
Josep	Triadú	Feixas	21/04/76	porter	Bescanó
Xavier	Valtierra	Pujolras	09/10/76	migcampista	La Salle
Jordi	Vinyolas	Busquets	25/06/76	defensa	Vilobí C.F.
Entrenadors:		Josep De Pedro Vilar i Sebastià Güibas Guevara			

Mots encreuats

El Vilobí ja té preparada la "Panera de Nadal" per ficar tots els gols de l'any 1993, gols que esperem que serveixin perquè tots els equips estiguin a fi de temporada a dalt de tot de les classificacions.

HORIZONTALS: 1.- Conjunt de solemnitats amb què una vila celebra l'esdeveniment més important de la seva tradició, dos mots. 2.- Dit de qui la sap molt llarga. Pompa. 3.- Ésser. Unes quantes lletres per fervos ballar el cap. 4.- Dit de la persona que fa per trobar-nos pertot. No hi du cap metge a la seva agenda. 5.- Una que fa por. Cadenes d'espores. Matrícula d'Alemanya. 6.- Celebra amb sons musicals. Una Anna mallorquina. 7.- En temps passat. Pronom personal. 8.- Sobirà. Al revés, manera de caure un vestit. 9.- No arriba a cent. Un romà. Abans. Preposició.

VERTICALS: 1.- Cuc intestinal. 2.- Forma prefixada del mot oli. Anàtid. 3.- Clapat a la semblança d'una serp. 4.- Dues d'iguals. Allò que s'ha acordat en una junta. Còpula. 5.- La primera. Nom de diferents falgueres cultivades. 6.- Mudis però molt malament. 365 dies al revés. 7.- Pèrdua de la comprensió de la paraula. Preposició. 8.- Ancià. Setis. 9.- Onades. lliga. 10.- Ramat. Nom de lletra.

M. CARME SOLÀ

SOLUCIONS:

HORIZONTALS: 1.- Festa Major. 2.- Eiet. Ufona. 3.- Ser. ASAIEM. 4.- Topòdis. Sa. 5.- U. Ecdis. D. Canta. Aina. 7.- Antony. Tu. 8.- Rei. Ineic. 9.- IC. I. Ans. A. VERTICALS: 1.- Festucari. 2.- Elieo. Aneç. 3.- Serpent. 4.- TI. Acta. I. 5.- A. Adiant. 6.- Musid. yna. 7.- Afàsia. En. 8.- Jai. Sitis. 9.- Ones. Nua. 10.- Ramada. Ca.

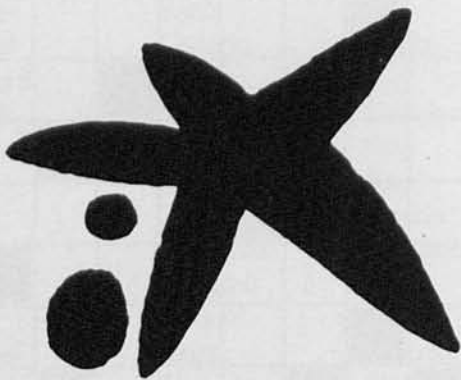

CAJA DE MADRID

Travessia Casa de la Vila, 2

VILOBÍ D'ONYAR

"la Caixa"

CAIXA D'ESTALVIS I PENSIONS
DE BARCELONA

Oficina de **PALAU SACOSTA** - Girona (270)

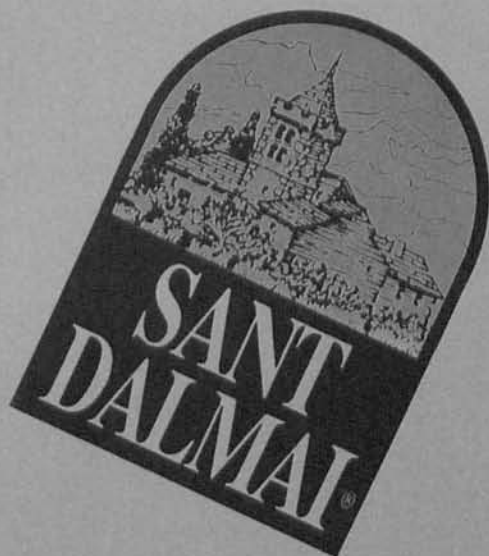
C. Marquès Caldes de Montbui, 37 - Tels. 20.52.86 - 20.51.13

Caixa de Girona

Plaça Nova, 11 - Telèfon 47.32.37

VILOBÍ D'ONYAR

Sant Dalmai, S.A.

PRODUCTES PURS DEL PORC

PAISATGES A L'ABAST

És la Plaça Vella. Qui ho hauria dit anys enrera? La gent va canviant i els costums també.

Abans les places només s'omplien a l'hora de ballar sardanes. Avui hi ha moltes més ocasions per cridar l'atenció del poble: cercaviles, desfilades de gegants, castellers aixecant torres humanes... És bo també que això cridi gent i parents de pobles veïns i d'altres no tan veïns.

Abans s'anava a Festa Major per veure amics i familiars, ballar qui en tingués ganes i, sobre tot, pel tec de la diada, aquells dinars de 5 o 6 plats capaços de ressuscitar un mort o de matar-ne algun de viu amb problemes d'estòmac.

És bo que les ofertes es multipliquin perquè així es multiplica també el paisatge humà que és el que dona vida a carrers i places. Uns anys enrera semblava que les festes perdien entitat; el mateix jovent del poble preferia l'enrenou i la foscor d'una discoteca abans que el ball davant de coneguts i familiars. Sembla que amb les festes d'avui, de més caire popular, han recuperat part del jovent que abans s'escampava fora vila.

JOAQUIM PUIGVERT I PASTELLS

Ajuntament de

Vilobí d'Onyar

1993

TOSQUJA

Edita: Revista TOSQUJA
Disseny Gràfic: Pep Caballé
Impressió: Palau A.G. - Girona

Generaal

4	5	6	7	8	9	10	3
11	12	13	14	15	16	17	
18	19	20	21	22	23	24	
25	26	27	28	29	30	31	

Febrer

1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28

Novembre

1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30					

Desembre

1	2	3	4	5
6	7	8	9	10
11	12	13	14	15
16	17	18	19	20
21	22	23	24	25
26	27	28	29	30
31				

6 Solitor Vilobí
Sant Palmari

4 Festa Major
Sant Palmari

Març

1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30	31				

Abril

				1	2	3	4
				5	6	7	8
				9	10	11	12
				13	14	15	16
				17	18	19	20
				21	22	23	24
				25	26	27	28
				29	30	31	

Sant
Sant Dalmai

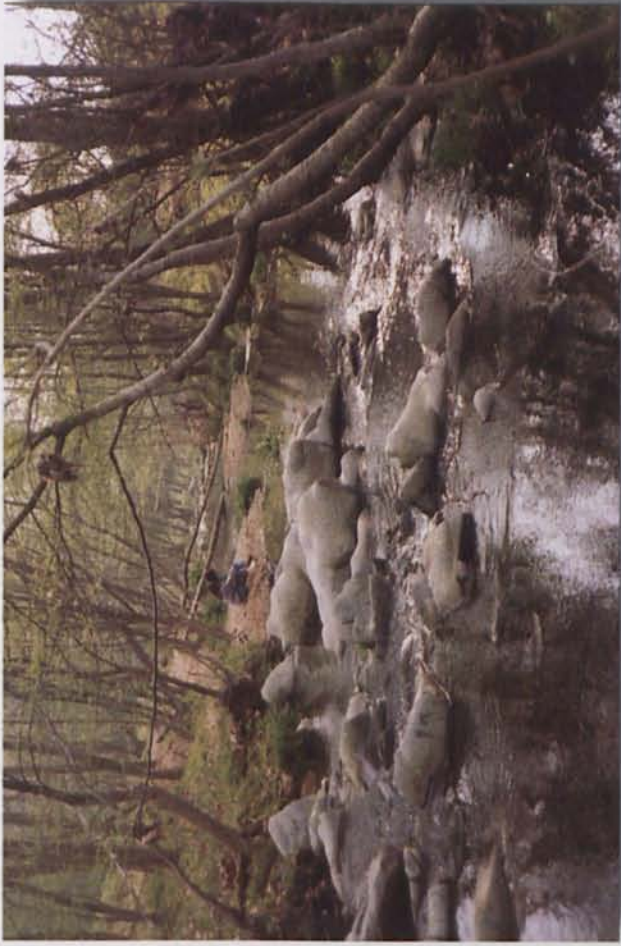

Setembre

Octubre

1 2 3 4 5
 6 7 8 9 10 11 12
 13 14 15 16 17 18 19
 20 21 22 23 24 25 26
 27 28 29 30

4 5 6 7 8 9 10
 11 12 13 14 15 16 17
 18 19 20 21 22 23 24
 25 26 27 28 29 30 31

Maig

3 4 5 6 7 8 9 2
 10 11 12 13 14 15 16
 17 18 19 20 21 22 23
 24₃₁ 25 26 27 28 29 30

Juny

1 2 3 4 5 6
 7 8 9 10 11 12 13
 14 15 16 17 18 19 20
 21 22 23 24 25 26 27
 28 29 30 31

